

ГАЛЕРИЯ на ВЕЛИКИ ХОРА

Иванъ Вазовъ

Въ края на миналия месецъ септемврий се навършиха 17 години отъ смъртта на българския народенъ поетъ *Иванъ Вазовъ*. Този денъ се чествува тържествено въ цѣла България, защото дѣдо Иванъ Вазовъ е много за-

Ив. Вазовъ

служилъ за българския народъ и за България. Цѣли 50 години Иванъ Вазовъ творѣше българската художествена литература и написа творения, съ които ние можемъ да се гордѣемъ и предъ чужденцитѣ.

Прочути по своята хубостъ сж стихотворенията, разказитѣ, повеститѣ и романитѣ на Иванъ Вазовъ. Но отъ многобройнитѣ му съчинения първо мѣсто заема романътъ му „Подъ игото“. Въ него Иванъ Вазовъ майсторски описва славното време на нашето национално и политическо пробуждане, когато поробеня български народъ събираше силитѣ си за организирана масова борба противъ чуждото иго — борба за свобода и независимостъ. Въ тази борба българскиятъ народъ показва голѣмо юначество и даде много скъпи жертви.

Въ историята на българската култура и на българския народъ Иванъ Вазовъ заема едно отъ най-първитѣ мѣста. Неговото велико дѣло ще пребже!

Стоянъ Михайловски

Роденъ е на 7 януарий 1856 г. въ гр. Елена, починалъ на 3 августъ 1927 г. въ София. По миналия месецъ се навършиха 11 години отъ смъртта му.

Стоянъ Михайловски е писателъ сатирикъ,

Ст. Михайловски

който осмива лошитѣ и порочни страни на живота и хората. Написалъ е книгитѣ: „Поема на злото“, „Желѣзни струни“, „Книга за българския народъ“, „Отъ развала къмъ провала“ и драмата „Когато боговетѣ се смѣятъ“, играна въ Народния театръ.

Той се е проявилъ и като виденъ общественикъ — билъ е народенъ представителъ, редактиралъ е политически вестници, писалъ е по религиозни и други въпроси.

МАГАРЕ И КАМИЛА

Зщо си се родила тѣй гърбата? —
попитало магарето една камила...
Съ тази планина върху гърба си, дружке мила,
ти си най-грозното животно на земята!
— Да! Грозна съмъ, не го откъзвамъ ази,
отвърнала камилата тогази...
Но азъ не мислѣхъ, о магаре,
че ще намѣря критикари
у грубата порода на ослитѣ!
Иди, огледай се, и вижъ си хубаво ушитѣ,
и разбери това: плашило
не трѣбва никога да се присмива на страшило!

Ст. Михайловски.